

فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال دوم، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۲، پیاپی ۵
صفحات ۱۰۱-۱۱۸

چالش‌ها و راهبردهای توسعه فضایی روستاهای الحاقی به شهر گرگان

علی‌اکبر نجفی کانی^{*}، استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، گروه جغرافیا، دانشگاه گلستان.
نوشین صادقی، دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه گلستان.
مریم رحمانی، دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه گلستان.

دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۲/۲۹
پذیرش نهایی: ۱۳۹۲/۹/۲

چکیده

با گسترش شتابان و رشد بی‌رویه شهرهای کشور در طی چند دهه اخیر، روستاهای مجاور و یا نزدیک این سکونتگاه‌ها رفته رفته به شهرها ملحق شدند. بدین ترتیب روستاهای الحاقی که بدون برنامه‌ریزی و خودجوش به محدوده قانونی شهرها ملحق شدند، زمینه را برای حضور و گسترش هر چه بیشتر اسکان غیررسمی در حاشیه شهرها فراهم ساختند. پژوهش حاضر با هدف بررسی موانع و چالش‌های فراروی توسعه روستاهای الحاقی به میزان رضایت حاشیه‌نشینان از امکانات موجود و از ارائه خدمات از سوی مسئولان شهری در شهر گرگان در دو روستای اوزینه و انجیراب پرداخته است. این تحقیق از نوع کاربردی بوده و مبتنی بر روش توصیفی- تحلیلی و پیمایشی بوده است. از دو روش اسنادی و میدانی برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شده است. به منظور سنجش مولفه‌ها و متغیرهای تحقیق، از آزمون‌های کای اسکوئر، رگرسیون لجستیک، فای و T مستقل استفاده شد. با نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل داده‌ها صورت پذیرفت. نتایج نشان داد بین شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی با میزان توسعه‌یافتنی روستاهای الحاقی رابطه معناداری وجود دارد و علاوه بر آن مهاجرت و تبعات ناشی از آن در ناحیه مورد مطالعه به عنوان مهم‌ترین مانع و چالش فراروی توسعه فضایی این روستاهای در حاشیه شهر محسوب می‌گردد. در ضمن با بررسی میزان رضایت مردم از عملکرد سازمان‌های ذی‌ربط در سطح محلات می‌توان اذعان داشت که سیاست‌های دستگاه‌های اجرایی به منظور پیشرفت و توسعه روستاهای الحاقی، کارآمد نبوده و بر مسائل و مشکلات ناحیه مورد مطالعه افزوده می‌شود.

واژگان کلیدی: توسعه فضایی، روستاهای الحاقی، حاشیه‌نشینی، گرگان.

(۱) مقدمه

افزایش جمعیت، گسترش فضایی شهرها و از بین رفتن اراضی زراعی پیرامونی، ادغام روستاهای شهرها را به دنبال داشته که این پدیده روز به روز در حال گسترش بوده و در شهرها نمود بیشتری می‌یابد. روستاهایی که در حوزه نفوذ و پیرامون شهرها قرار دارند با توسعه فیزیکی به فضای شهری تبدیل شده و در درون این شهرها بلعیده می‌شوند. روند ادغام نه تنها به حل مشکلات روستاییان کمکی نمی‌کند بلکه برای شهرها نیز مشکلاتی را به همراه می‌آورد. در واقع الحق و ادغام، هنگامی پدیدار می‌گردد که مرزهای یک حوزه شهری معین به عرصه‌های پیرامونی گسترش می‌یابد و اجزای فضایی پیرامونی را به خود ملحق می‌سازد (Caves, 2005؛ سعیدی و حسینی حاصل، 1386: 8). براساس نظریه کارشناسان، حاشیه‌نشینان افرادی هستند که در محدوده اقتصادی و اجتماعی شهر زندگی می‌کنند ولی جذب نظام اقتصادی و اجتماعی شهر نمی‌شوند و این مهم برای ساکنان روستاهای الحقی به شهر بیشتر نمایان می‌گردد (حاجی‌یوسفی، 1381: 16).

چارلز آبرامز حاشیه‌نشینی را با این خصوصیات تعریف می‌کند: ساختمان و یا بخشی از شهر که در آن ویرانی، نارسانی عرصه خدمات درمانی، تراکم و ازدیاد جمعیت در واحدهای مسکونی، فقدان آسایش لازم و خطرات ناشی از عوارض طبیعی نظیر سیل دیده می‌شود که می‌تواند به صورت زاغه و یا منطقه زاغه-نشینی معرفی گردد (محسنی، 1389: 134). بعضی از افراد در حقیقت با اختیار کردن زندگی حاشیه‌ای و مشغول شدن به شغل‌های گاه کاذب، گرچه در کنار یا حتی در بطن شهر هستند، اما ویژگی‌های مختص به خود دارند که یکی از دلایل اصلی این فرایند فرهنگ غیر بومی و به عبارتی مهاجرت بوده که در بسیاری از موارد هر دسته یا گروه از هر محلی که آمده‌اند، آداب و رسوم و فرهنگ خاص خود را به آن نقطه انتقال داده‌اند. از جمله شاخص‌های عمومی این مناطق را می‌توان واحدهای مسکونی رو به ویرانی، فرسوده با تجهیزات ناقص، تسلط فرهنگ فقر و انعکاس آن در رفتار مردم، گوشه‌گیری مردم از جریانات شهری و سکونتگاه‌های غیر رسمی ذکر کرد. تغییراتی که در پی این فرایند شکل گرفته در زمینه اجتماعی- اقتصادی، کالبدی تأثیر گذار بوده است. از جمله مهم‌ترین پیامدهای ادغام روستاهای شهرها می‌توان به تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی اشاره نمود که محل برخورد فرهنگ‌ها بوده و به دلیل متنوع بودن خرده فرهنگ‌ها با عقاید و برخوردهای متفاوت در محیط و ناآشنا بودن با شرایط زندگی شهری و عدم احساس تعلقات شهری در روستاهای جلوه‌ی بیشتری پیدا کرده است و تعارضات متفاوتی را به دنبال دارد. از دیگر پیامدهای ادغام روستاهای توسعه در وضعیت اقتصادی است به این علت که در گذشته اکثر روستاییان کشاورز بودند سپس با تبدیل شدن روستاهای شهر، اراضی زراعی زیادی از بین رفته و به زیر ساخت و ساز می‌رود. بنابراین به تدریج با گسترش نیازها، ساخت و سازها افزایش می‌یابد و مشاغل

جدید متناسب با نیازهای جدید شکل می‌گیرد و تبدیل شدن گروههای عمدہای از تولیدکنندگان جامعه به جمعیت مصرف کننده صورت می‌گیرد. به دلیل نداشتن تخصص، شرایط برای حضور در اقتصاد غیررسمی و مشاغل کاذب فراهم می‌گردد به طوری که به وضوح تفاوت طبقاتی به چشم می‌خورد. از پیامدهای زیربنایی و کلیدی ادغام روستاهای با شهرها، تغییرات کالبدی است که در حاشیه شهرها نمود بیشتری می‌یابد چرا که ساختوسازهای غیر مجاز و بدون استحکام، حاشیه‌نشینی را تشديد می‌کند. به دلیل وضعیت نامناسب مالی، افراد به ساختوسازهای غیر اصولی و ناپایدار و نامأнос با محیط روی آورده و در این صورت انسجام روستا گسیخته شده و ثبات آن از بین می‌رود و اسکان غیررسمی شکل می‌گیرد و سیمای شهر چهره‌ی زشتی به خود می‌گیرد. با افزایش محدوده قانونی شهر توسط روستاهای حوزه خدماتدهی و خدماترسانی شهرداری‌ها نیز گستردگر شده و چون عوارض شهرداری از سوی ساکنان این محلات جدید پرداخت نمی‌گردد در نتیجه ارائه خدمات و تسهیلات از سوی شهرداری‌ها نیز ضعیف بوده و برای شهرداری هزینه‌های بسیاری را در بر خواهد داشت و مدیریت با مشکلات فراوانی همراه خواهد شد. از طرفی بیشتر شهرهای کشور ما به طور معمول یا در میان و یا در نزدیکی بهترین اراضی کشاورزی و باغها واقع گردیده‌اند. هم‌جواری مکان استقرار شهرها با اراضی حاصل‌خیز کشاورزی و باغها زمینه‌ی گسترش فضاهای شهری را در داخل و پیرامون این اراضی فراهم آورده و در مواردی به محصور شدن قطعات بزرگی از آن‌ها در داخل محدوده‌های شهری منجر شده است (پورمحمدی و جام‌کسری، 1389: 6-7). از هنگامی که شهر گرگان به واسطه گسترش شتابان با بحران فیزیکی و فضایی مواجه شد، روستاهای واقع در پیرامون شهر مورد توجه قرار گرفت. به دلیل وجود محدودیت فضایی موجود در درون شهر، نخستین توجه به سوی روستاهای مجاور از جمله روستاهای انجیراب و اوزینه جلب شد و شهر پس از این که از بافت اولیه خود خارج شد و به اطراف گسترش خود را آغاز کرد به سوی مزارع کشاورزی و باغات اطراف شهر توسعه فیزیکی یافت و سبب ادغام این روستاهای در خود شد. بنابراین روستاهایی بی‌آن که شرایط تبدیل شدن به محله شهری را داشته باشند ملزم به، بدوش کشیدن بار بزرگ شهری شدن گشتند. از آن‌جا که این روند تقریباً بدون هیچ طرح و نقشه قبلی صورت پذیرفت موجبات تغییرات کالبدی-فضایی را خصوصاً در مناطق روستایی فراهم آورد و سبب گشت که رفته رفته روستاهای از معماری اولیه و سنتی خود دور شده و به دلیل نداشتن بنیه مالی لازم، با استفاده از مواد و مصالح جدید ساختمانی نامقاوم و نامرغوب موجب برهم خوردن نظم طبیعی موجود در شهرها شوند؛ و سبب رشد و گسترش سکونتگاه‌های غیررسمی در حاشیه شهر گرگان شدند. از طرف دیگر در چند دهه اخیر با توجه به حجم وسیع مهاجرت از نقاط مختلف به استان گلستان از جمله به شهرستان گرگان، حاشیه‌نشینی در این شهر رشد چشمگیری داشته است. آمارها حکایت از آن دارد که حدود ۱۷ درصد از

جمعیت شهر گرگان در محلات حاشیه‌نشینی (سکونتگاه‌های غیررسمی) ساکن هستند (جهانی، 1390: 15). اکثریت جمعیت حاشیه‌نشین را مهاجران از شهرها و روستاهای اطراف تشکیل داده‌اند که با انگیزه کسب درآمد بیشتر و برخورداری از موقعیت‌های اجتماعی بهتر و دسترسی به امکانات و خدمات به شهر روی آورده و چون پول و درآمد کافی برای زندگی در نقاط مطلوب شهر را ندارند، به ناچار به نقاط حاشیه‌ایی شهر روی می‌آورند. بر این اساس تحقیق حاضر سعی دارد با توجه به مطالب مطرح شده به سوالات اساسی زیر پاسخ دهد:

- مهم‌ترین موانع و چالش‌ها فراروی توسعه روستاهای الحاقی به شهر گرگان کدامند؟
- میزان رضایت حاشیه‌نشینان (روستاهای الحاقی) از امکانات موجود و خدمات رسانی مدیریت شهری چقدر است؟

(۲) مبانی نظری

فاصله اندک روستاهای پیرامونی با حاشیه‌ی شهرها و افزایش جمعیت و مهاجرت مهم‌ترین دلایل الحاق روستاهای شهرها می‌باشد. عده‌ای از محققین به تأثیر فاصله در میزان ادغام روستاهای الحاق توجه کرده‌اند و مهم‌ترین عامل ادغام روستاهای شهرها را فاصله کم روستاهای ادغامی به مرکز شهر می‌دانند. از سوی دیگر عده‌ای تصمیم به مهاجرت را پاسخ منطقی به شرایط اقتصادی می‌دانند (آلن گیلبرت و ژوزف گاگلر، 1375؛ ایراندوست، 1389: 45). مهاجرت یک رفتار گله‌ای و غریزی نیست بلکه نتیجه یک ارزیابی عقلایی از شرایط است (دوسوتو، 1385؛ ایراندوست، 1389: 45). بیکاری، درآمد کم، پایین بودن اجاره بهای مسکن، مهاجرت گسترده از محیط‌های شهری کوچک و روستاهای صنعتی شدن شتابان، مشکلات اقتصادی و فقدان مدیریت واحد و هماهنگ در زمینه مسائل و مشکلات اقتصادی، از مهم‌ترین دلایل ایجاد حاشیه‌نشینی بوده که ناشی از عوامل اقتصادی هم چون جاذبه‌های اقتصادی شهرها و دافعه‌های اقتصادی روستاهای می‌باشد و شاخص‌های اجتماعی در اولویت اول و شاخص‌های مدیریتی، کالبدی، اقتصادی و زیست محیطی در اولویت‌های بعدی قرار می‌گیرند (ازیاری و نوذری، 1388؛ زنگی آبادی و مبارکی، 1391).

روستاهای الحاقی به دلیل ادغام با شهرها از روند عادی خود دور شده و هنجارهای آن‌ها دچار تغییر و تحولات گشته است و ساخت و سازهای نامأнос و ناهمانگ با نظام شهرسازی در آن‌ها به وجود آمده است که دیگر نه از سبک منسجم مسکن روستایی خبری است و نه از سبک مهندسی شهر، که به نوعی اسکان غیررسمی شکل می‌گیرد. آغاز پدیده‌ی اسکان غیررسمی در ایران به اواخر دهه‌ی 1340 باز می‌گردد. اولین مطالعات سازمان یافته پس از تشکیل وزارت آبادانی و مسکن در سال 1342 و زیر نظر مدیریت امور اجتماعی آن وزارت‌خانه انجام شد. مهم‌ترین نظریه‌ی مربوط به پیدایش مناطق حاشیه‌نشین،

نظریه نحوه استفاده از اراضی شهری است. در این نظریه شکل و نظام فضایی خاصی که شهر به خود می-گیرد، نتیجه رقابت گروههای مختلف شهری در جهت احراز موقعیت شهر به شکل رقابتی است. در این صورت بازندگان این رقابت در بازی با طبقه ثروتمند، نواحی پست و ارزان قیمت را جهت سکونت انتخاب می-کنند (Mohammadi et al, 2008: 34). جان اف ترنر، اسکان غیررسمی را اسکان بخشی از جمعیت شهری در جهان سوم می-داند که به صورت ناموزون و غیر اصولی رشد کردند (Turner, 1963). هم چنین کتی راکووسکی از تحلیل گرایان شهری، مسئله غیررسمی بودن شهری را بر اساس دو رویکرد اصلی تحلیل کرده است. نخست رویکرد ساختاری که بر پایه‌ی افکار نئومارکسیستی و نظریه‌ی وابستگی است که از پایه‌های فکری نگرش سازمان بین‌المللی کار را تشکیل داده است. وی استدلال می-کند که اهمیت رویکرد ساختاری در این است که غیررسمی بودن در جوامع پیرامونی را با ماهیت نامتعادل توسعه‌ی سرمایه‌داری توجیه می-کند (Al saayyad, 2004:12). رویکرد دوم مورد اشاره‌ی راکووسکی، نئولیبرالیستی است که بر وضعیت "قانونی - بوروکراتیک" دولت تأکید می-کند که در واقع این وضعیت باعث جدایی بخش رسمی و غیررسمی می-شود. این دیدگاه (با تحلیلی در سطح میانه) بر الزامات و محدودیت‌های نهادی و شغلی اشاره دارد که غیررسمی بودن را یک راهبرد منطقی می-کند. از آن جمله دسوتو در تحلیل مفصلش که بر تجربه‌ی وی در پرو مبتنی است، به هزینه‌ی رسمی شدن یا هزینه‌های قانونی شدن و نقش آن‌ها در شکل‌گیری عرصه‌های غیر رسمی اشاره دارد (Desoto, 1998: 139-132). در دیدگاه ساماندهی، دولتها با بهسازی مناطق از راه قانونی کردن زمین و بهبود شرایط زندگی مردم و استفاده از مشارکت ساکنان سعی دارند در درجه اول این سکونتگاه‌ها را به رسمیت بشناسند و در درجه دوم از توان و استعداد ساکنان برای ایجاد محیط زندگی بهتر بهره‌برداری کنند (هادیزاده بزار، 1382؛ زیاری و نوذری، 1388: 25). به طور کلی دو راهبرد اساسی برای بهسازی و ارتقای سکونتگاه‌های غیر رسمی به کار گرفته شده است. راهبرد اول، بهسازی و بهبود بخشیدن وضعیت موجود و راهبرد دوم، فراهم آوردن مکان و خدمات است که می‌تواند با کمک دولت و وام برای احداث باشد (Banerjee, 1990؛ صرافی، 1381: 4).

بعد از دهه 1950 نیز یکی از نظریه‌های اساسی دیگر که مباحثت جغرافیایی را در روابط شهر و روستا تحت تأثیر قرار داد نظریه قطب رشد است. طبق این نظریه زمانی که همه‌ی سرمایه‌گذاری‌ها در یک نقطه مشخص ایجاد می‌شود، باعث رشد و توسعه اقتصادی آن منطقه می‌شود. این رشد و توسعه باید به صورت متعادل در همه‌ی نقاط ناحیه شهری گسترش یابد ولی در عمل چنین نمی‌شود که به تبع آن مهاجرت بی‌رویه روستاییان به مراکز رشد افزایش می‌یابد. بر این اساس می‌توان اذعان داشت که مهاجرت روستاییان محروم به روستاهای متصل به شهرها به منظور برخورداری از امکانات موجود در شهر، منجر به

افزایش چالش‌ها و مسائل و مشکلات حاشیه‌نشینان در روستاهای الحاقی گردیده است (هیلهورست ژوف، 1370: 26-27، شکویی، 1389: 312). بنابراین باید با نگرش واقع‌بینانه زمینه بهسازی، بهبود و رشد سکونتگاه‌های حاشیه‌ای را فراهم آورد و تخصیص تسهیلات و حمایت‌های مادی و معنوی برنامه‌ریزان و به وجود آوردن زمینه‌های امنیت اقتصادی، اجتماعی و فردی ساکنان این سکونتگاه‌ها را در اولویت قرار داد تا زمینه‌های پیشرفت این جوامع حاصل شود (میکانیکی و آرزومندان، 1390: 86، پاپلی-یزدی و رجبی‌سنجردی، 1390: 228-229).

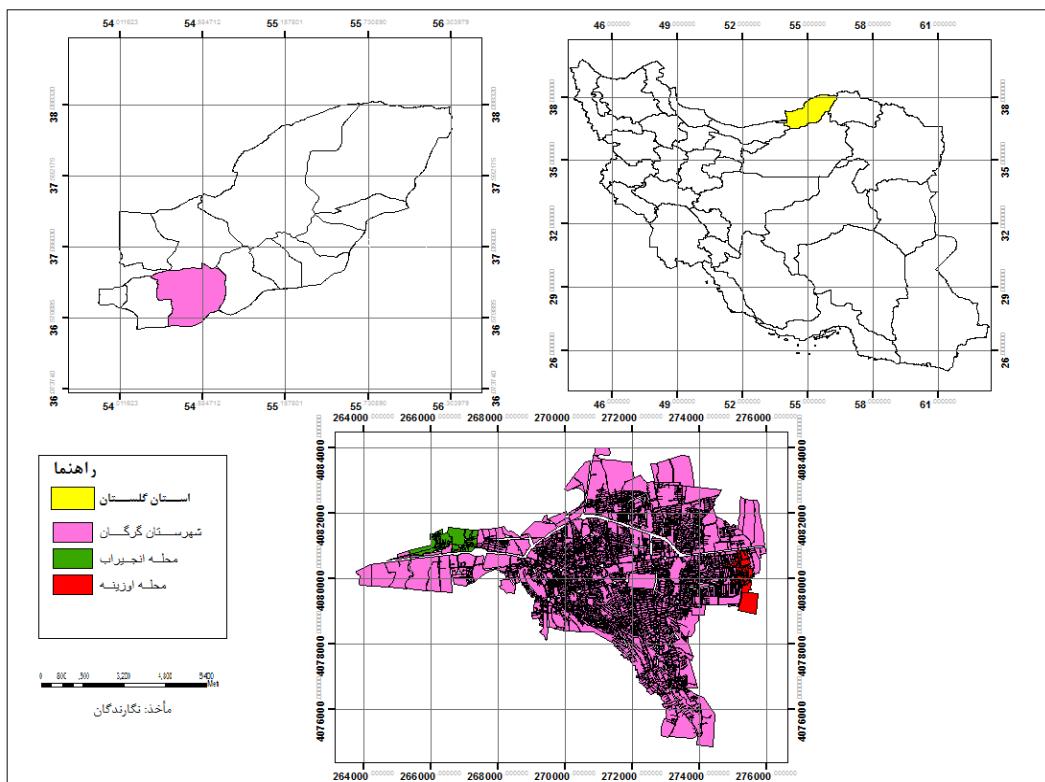
در میان دیدگاه‌های رایج در زمینه‌ی توسعه‌ی شهری، پراکنش شهری از جایگاه و اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. سابقه کاربرد این اصطلاح به اواسط قرن بیستم باز می‌گردد. زمانی که بر اثر استفاده بی‌رویه از اتومبیل شخصی و توسعه سیستم بزرگراه‌ها، بسط فضاهای شهری در آمریکا شدت گرفت و این امکان را برای شهروندان فراهم آورد تا از فضاهای درونی شهر خارج شده و با عدم محدودیت ساخت‌وساز در حاشیه شهرها ساکن شوند (Hess, 2004:4). این نوع توسعه ناموزون شهری اصولاً در اراضی آماده نشده شهرها اتفاق افتاد (تقوایی و سرایی، 1385: 133). بنابراین با ادامه این روند و گسترش هر چه بیشتر حومه‌های شهری، کم کم زمینه‌ی ادغام روستاهای واقع در حاشیه‌ی شهرها با شهرها فراهم شد و به این ترتیب علاوه بر رشد طبیعی جمعیت و مهاجرت‌های روستا- شهری، این موضوع نیز عاملی شد تا جمعیت شهرها بیش از پیش افزایش یابد و سبب جدایی‌گزینی اجتماعی بین بافت اصلی شهر و محلات جدید که در واقع روستایی بیش نبودند، شود (صرافی، 1381: 10).

(۳) روش تحقیق

روش تحقیق در این مقاله از نوع توصیفی - تحلیلی و پیمایشی بوده که جهت تحلیل و بررسی عمیق‌تر موضوع تحقیق، دو روستا از روستاهای ادغام شده به شهر گرگان شامل روستاهای اوزینه و انجیراب انتخاب شده و مورد بررسی قرار گرفته‌اند. جامعه آماری در تحقیق حاضر، ساکنان محلات انجیراب و اوزینه با جمعیتی به ترتیب معادل 6056 و 8352 نفر است و حجم نمونه در نظر گرفته شده برای تکمیل پرسشنامه از طریق فرمول کوکران 150 خانوار محاسبه گردید که به نسبت جمعیت بین روستاهای الحاقی مورد مطالعه توزیع شدند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS با بهره‌گیری از آزمون χ^2 ، رگرسیون لجستیک، کای اسکوئر و فای انجام گردید. نحوه انتخاب نمونه‌ها در این تحقیق به صورت تصادفی ساده / سیستماتیک بوده و ابزار تحقیق با استفاده از اعتبار صوری (تأیید کارشناسان و متخصصان) و پایایی سوالات پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ 73% به دست آمد.

شهر گرگان از شهرهای شمالی ایران و مرکز استان گلستان است که در 54/48 درجه طول شرقی و 36/38 درجه عرض شمالی با ارتفاع متوسط 155 متر از سطح دریاهای آزاد، واقع گردیده است. این شهر

به شکل یک بافت شهری نیمه متراکم با سطح وسیعی از اراضی کشاورزی در شمال و جنگل‌ها و باغات در جنوب، در پهنه‌ای حدود 3633 هکتار گستردگی شده است. موقعیت جغرافیایی شهر، ارتباط آن را از شمال به شهر آق‌قلاء، از شرق به فاضل‌آباد، از غرب به کردکوی و از جنوب به رشته کوه‌های البرز برقرار می‌کند. هم چنین براساس سرشماری سال 1390، شهر گرگان جمعیتی معادل با 329536 نفر (98019 خانوار) داشته است. محلات مورد مطالعه در تحقیق حاضر، محله اوزینه در حوزه استحفاظی منطقه 1 شهرداری واقع در شرق گرگان با وسعتی معادل 41 هکتار و جمعیتی معادل 8352 نفر (2275 خانوار) می‌باشد و محله انجیراب واقع در حوزه استحفاظی منطقه 2 شهرداری (ناحیه 5) واقع در شمال غرب گرگان با وسعتی معادل 97 هکتار و جمعیتی معادل 6056 نفر (1440 خانوار) می‌باشد (مرکز آمار ایران، 1390).

شکل شماره (۱): نقشه موقعیت استان گلستان، شهرستان گرگان، محلات انجیراب و اوزینه در شهر گرگان

(۴) یافته‌های تحقیق

طبق نتایج حاصل از یافته‌های توصیفی در محله اوزینه جنسیت پاسخگویان 38.7 درصد زنان و 61.3 درصد مردان بوده و در محله انجیراب 46.7 درصد را زنان و 53.3 درصد را مردان تشکیل داده‌اند. وضعیت اشتغال در محله اوزینه بیشترین فراوانی مربوط به اشتغال تمام وقت با 38.7 درصد و کمترین

مولفه بازنیسته با 14.7 درصد بوده است. در محله انجیراب نیز بیشترین فراوانی مربوط به اشتغال پاره وقت با 64 درصد و کمترین مولفه بازنیسته با 2.7 درصد تشکیل شده است. نتایج نشان می‌دهد که مردم محله اوزینه بیشتر به کشاورزی اشتغال دارند و خانوارهای محله انجیراب بیشتر نقش خدماتی و کارگری دارند و از نظر اقتصادی نسبت به مردم اوزینه در سطح پایین‌تری قرار دارند. در مورد مالکیت واحدی مسکونی در محله اوزینه، می‌توان گفت که 78.7 درصد از خانه‌ها به صورت قولنامه‌ای و 21.3 درصد دارای سند رسمی است و در محله انجیراب نیز 74.7 درصد از خانه‌ها قولنامه‌ای و 25.3 درصد دارای سند رسمی بوده‌اند که اختلاف فاحشی را نشان نمی‌دهند.

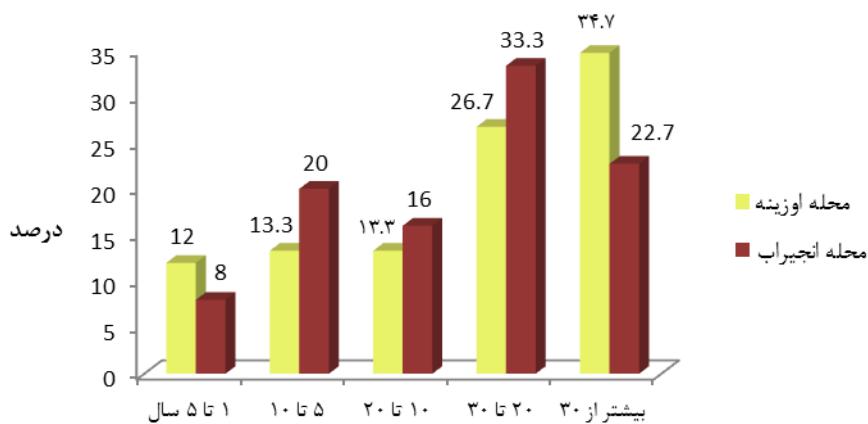
ساخت این واحدهای مسکونی در هر دو محله نیز، بیشتر توسط خود ساکنان و به عبارتی توسط افراد غیرماهر صورت گرفته است. یکی دیگر از متغیرهایی که در این مطالعه به آن پرداخته شده است، شاخص قدمت بنا می‌باشد که نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که قدمت بنا در این دو محله تفاوت چندانی با هم ندارد و مساکن قدیمی (بیش از 30 سال ساخت) به مراتب در محله اوزینه بیشتر از محله انجیراب بوده که نشان دهنده قدمت این محله در مقایسه با انجیراب است. علاوه بر آن، با توجه به داده‌های جمع آوری شده در رابطه با مساحت واحدهای مسکونی، مشخص گردید که مساحت واحدهای مسکونی نیز در محله اوزینه بالاتر از محله انجیراب بوده و مساکن در وضعیت مطلوب‌تری قرار دارند.

در سال 1382 به دلیل احداث بلوار کاشانی و از بین رفتن اراضی و ساخت‌وسازها و تجمع جمعیت، روستای اوزینه به شهر متصل شد و جزئی از محدوده‌ی رسمی شهر تلقی گردید و تا سال 1384، حدفاصل بین روستای انجیراب با شهر گرگان، یک رودخانه بود که با احداث پل بر روی این رودخانه و تجمع جمعیت و تغییر کاربری اراضی به تدریج به شهر پیوست و جزئی از محدوده رسمی شهر به حساب آمد و بدین ترتیب از خدمات شهرداری بهره‌مند گشت.

جدول شماره (۱): مقایسه قدمت بنا در محلات اوزینه و انجیراب

ردیف	مؤلفه‌ها	محله اوزینه		محله انجیراب	
		فراءوانی	درصد	فراءوانی	درصد
1	1 تا 5 سال	9	12	6	8
2	5 تا 10	10	13.3	15	20
3	10 تا 20	10	13.3	12	16
4	20 تا 30	20	26.7	25	33.3
5	30 تا 40	26	34.7	17	22.7
6	مجموع	75	100	75	100

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، 1392.

شکل شماره (۱): نمودار مقایسه قدمت بنا در محلات اوزینه و انجیراب

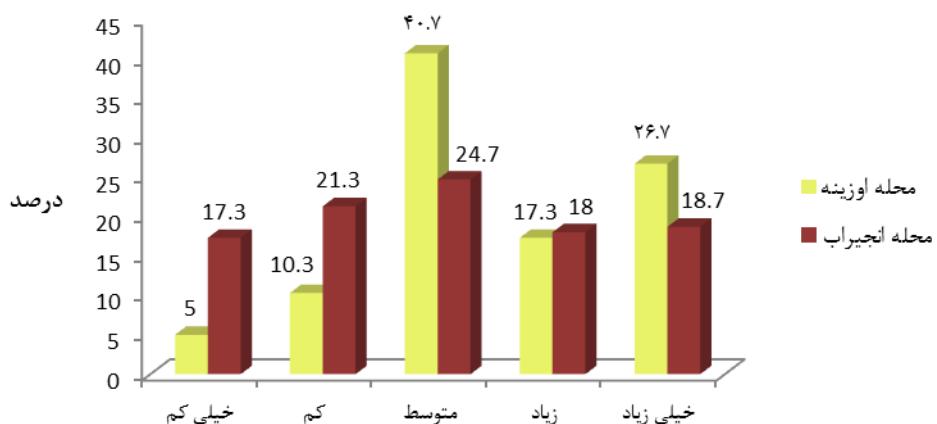
طبق پرسش‌های به عمل آمده از ساکنان، مشخص شده که 93.3 درصد از ساکنان انجیراب و 90.6 درصد از ساکنان اوزینه از میزان دسترسی به کتابخانه، رضایت کمی دارند که این نشان دهنده ضعف و کمبود این امکانات در محلات ذکر شده می‌باشد. هم چنین 94.7 درصد از ساکنان انجیراب و 81.3 درصد از ساکنان اوزینه از میزان دسترسی به امکانات و خدمات تفریحی رضایت کمی دارند. به طوری که ساکنان این محلات برای برطرف کردن این نیاز مجبور به سفرهای روزانه یا هفتگی به سایر مراکز شهری هستند. وضعیت آسفالت و عرض معابر نیز در هر دو محله در شرایط نسبتاً مشابهی قرار داشته به گونه‌ای که فقط نیمی از مردم به دلیل بهسازی و تعریض معابر، از کیفیت معابر و آسفالت محله خود رضایت نسبتاً مطلوبی داشته‌اند.

از دیگر مشکلاتی که ساکنان محلات ذکر شده با آن مواجه هستند، مسأله امنیت می‌باشد. در محله اوزینه به دلیل اشتغال بیشتر جوانان، بالا بودن سطح درآمد سرپرستان خانوارها و تحصیلات بالاتر شهریوندان، امنیت نسبی در وضعیت بهتری قرار دارد و در میان جوانان جرم و بزهکاری کمتر است ولی در محله انجیراب به دلیل مشکلات اقتصادی، بیکاری بالا و هم چنین اعتیاد، میزان جرم و بزهکاری بالاست و عملکرد نیروهای انتظامی در این محله در سال‌های اخیر تا حدی در کاهش میزان این آسیب نقش داشته است. با توجه به مسائل ذکر شده در محلات فوق و پرسش‌های به عمل آمده از ساکنان، مشاهده می‌شود که انگیزه ماندگاری سرپرستان در محله انجیراب پایین‌تر از محله اوزینه می‌باشد که آن هم به دلیل مسائل و مشکلات زیادی است که ساکنان انجیراب با آن دست به گریبان هستند.

جدول شماره (۲): بررسی میزان رضایت مردم از امکانات و تجهیزات شهری

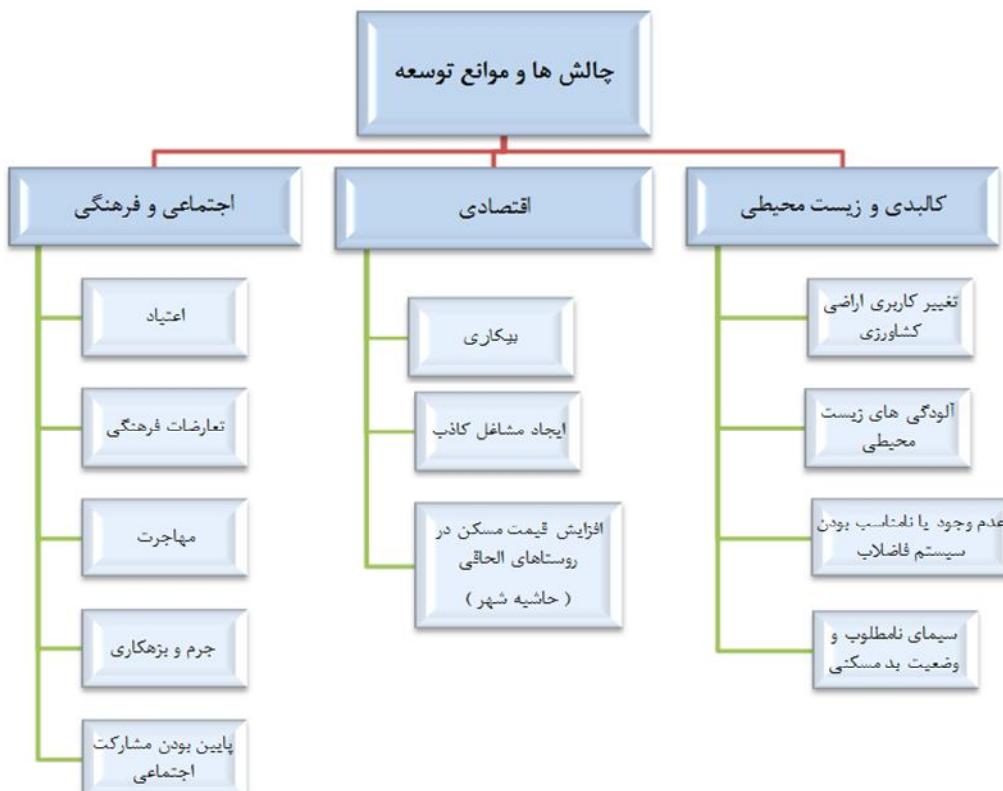
ردیف	مولفه‌ها	محله انجیراب										محله اوزینه		ردیف
		میانگین رتبه ای	خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	میانگین رتبه ای	خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	
3.02	وسایل نقلیه عمومی	5	20	30	12	8	3.49	6	32	33	1	3	فراوانی	1
		6.7	26.7	40	16	10.7		8	42.7	44	1.3	4	درصد	
2.81	مراکز خرید	4	13	31	19	8	2.82	3	19	27	14	12	فراوانی	2
		5.3	17.3	41.3	25.3	10.7		4	25.3	36	18.7	16	درصد	
2.37	تاسیسات درمانی	2	8	27	17	21	2.45	1	14	25	13	22	فراوانی	3
		2.7	10.7	36	22.7	28		1.3	18.7	33.3	17.3	29.3	درصد	
3.74	مسجد	19	26	22	8	-	3.29	8	22	33	8	4	فراوانی	4
		25.3	34.7	29.3	10.7	-		10.7	29.3	44	10.7	5.3	درصد	
1.42	کتابخانه	5	1	1	7	61	1.22	-	1	4	6	64	فراوانی	5
		6.7	1.3	1.3	9.3	81.3		-	1.3	5.3	8	85.3	درصد	
1.89	امکانات آموزشی	3	7	10	14	41	1.82	1	2	21	10	41	فراوانی	6
		4	9.3	13.3	18.7	54.7		1.3	2.7	28	13.3	54.7	درصد	
1.73	امکانات تفریحی	4	4	6	15	46	1.25	1	-	3	9	62	فراوانی	7
		5.3	5.3	8	20	61.3		1.3	-	4	12	82.7	درصد	
3.06	امنیت	5	17	28	8	12	2.94	10	11	30	13	11	فراوانی	8
		13.3	22.7	37.3	10.7	16		13.3	14.7	40	17.3	14.7	درصد	
3.04	روشنایی	6	17	40	10	5	2.50	1	12	31	11	20	فراوانی	9
		4	22.7	53.3	13.3	6.7		1.3	16	41.3	14.7	26.7	درصد	
2.68	جمع آوری سیلاب	7	15	18	9	24	2.81	9	17	16	17	16	فراوانی	10
		12	20	24	12	32		12	22.7	21.3	22.7	21.3	درصد	
1.56	فضای سبز	8	1	12	7	53	1.46	1	2	7	11	54	فراوانی	11
		2.7	1.3	16	9.3	70.7		1.3	2.7	9.3	14.7	72	درصد	
2.29	أسفالت	9	9	25	20	21	2.21	-	6	29	15	25	فراوانی	12
		-	12	33.3	26.7	28		-	8	38.7	20	33.3	درصد	
2.46	عرض معابر	10	8	33	16	17	2.38	3	6	26	22	18	فراوانی	13
		1.3	10.7	44	21.3	22.7		4	8	34.7	29.3	24	درصد	
1.62	آلودگی هوای	11	17	21	16	11	2.98	5	10	2	17	17	فراوانی	14
		13.3	22.7	28	21.3	14.7		6.7	13.3	34.7	22.7	22.7	درصد	

منبع: یافته‌های میدانی تحقیق، 1392.

شکل شماره (۲): نمودار میزان انگیزه ماندگاری سرپرستان خانوارها در محله انجیراب و اوزینه

به طور کلی در بررسی موانع و چالش‌های توسعه حاشیه شهر گرگان عوامل مختلفی هم چون کالبدی و زیست محیطی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دارند که سبب می‌شود محلات مورد مطالعه در تحقیق حاضر آن طور که باید رشد و توسعه پیدا نکنند که در شکل شماره ۳ نشان داده است.

شکل شماره (۳): چالش‌ها و موانع توسعه حاشیه شهر

عدالت فضایی در پی توزیع عادلانه نیازهای اساسی، امکانات، تسهیلات و خدمات شهری در میان محلات و مناطق مختلف شهر است به طوری که هیچ محله یا منطقه‌ای نسبت به محله یا منطقه دیگر از نظر برخورداری برتری فضایی نداشته باشد و اصل دسترسی برابر رعایت شده باشد؛ به علاوه از لحظه سرانه برخورداری با توجه به میزان جمعیت در هر منطقه از شهر اختلاف زیادی وجود نداشته باشد (Harvey, 1996:106). میزان ارائه خدمات و تسهیلات شهری از سوی شهرداری‌ها و سازمان‌های مربوطه در محلات مختلف متفاوت است و این یکی از دلایلی است که سبب رضایت یا نارضایتی ساکنان از خدمات مربوطه می‌شود. به همان میزان که پرداخت عوارض از سوی ساکنان محلات مختلف شهر متفاوت است، به همان نسبت هم میزان ارائه خدمات از سوی شهرداری‌ها متفاوت است. با توجه به پاسخ‌های پرسش‌شوندگان در محلات مورد مطالعه، در مورد میزان رضایت آن‌ها از تسهیلات شهری، نتایجی حاصل شده که در جدول شماره ۳ آمده است. طبق نتایج حاصل از تحلیل همبستگی فای، میزان

رضایت مردم از تسهیلات شهری به این قرار است: دسترسی به مراکز خرید، وجود مسجد در محلات، دسترسی به امکانات تفریحی و آلدگی هوا با سطح 95% معناداری می‌باشد و در نهایت وجود کتابخانه، دسترسی به امکانات آموزشی، دسترسی به وسائل نقلیه، مراکز درمان و بهداشت، امنیت، روشنایی کوچه و خیابان، جمع آوری سیلاب، فضای سبز، آسفالت، عرض معابر و سازگاری کاربری‌ها با عدم معناداری نشان داده شده است. از آن جایی که در محلات فقیر و حاشیه نشین پرداخت عوارض از سوی ساکنان به درستی صورت نمی‌گیرد، میزان ارائه خدمات در این محلات نیز ناچیز به نظر می‌رسد و ارائه خدمات بیشتر در امور مهم و ضروری به چشم می‌خورد که این مورد در محلات مورد مطالعه (انجیراب و اوزینه) در این تحقیق نیز مصدق پیدا می‌کند.

جدول شماره ۳- بررسی میزان ارتباط رضایت مردم از امکانات و تجهیزات شهری با میزان تمایل ماندگاری

رد	نتیجه تأیید	sig	phi	مؤلفه	ردیف
	*	0.033 *	0.727	دسترسی به مراکز خرید	1
	*	0.014 *	0.297	وجود مسجد	2
*		0.733 ns	0.119	وجود کتابخانه	3
*		0.362 ns	0.175	دسترسی به امکانات آموزشی	4
	*	0.013 *	0.298	دسترسی به امکانات تفریحی	5
*		0.966 ns	0.062	دسترسی به وسائل نقلیه عمومی	6
*		0.718 ns	0.118	مراکز درمان و بهداشت	7
*		0.176 ns	0.205	امنیت	8
*		0.700 ns	0.121	روشنایی	9
*		0.237 ns	0.192	جمع آوری سیلاب	10
*		0.703 ns	0.120	فضای سبز	11
*		0.203 ns	0.175	آسفالت	12
*		0.575 ns	0.139	عرض معابر	13
	*	0.021*	0.278	آلودگی هوا	14
*		0.824 ns	0.100	سازگاری کاربری‌ها	15

*: معناداری در سطح 0.05 ns : عدم معناداری 0.01 **: معناداری در سطح 0.01

منبع: یافته‌های تحقیق، 1392.

جدول شماره (۴): بررسی میزان ارتباط رضایت مردم از امکانات و تجهیزات شهری با میزان تمایل ماندگاری

رد	نتیجه تأیید	sig	z	من وابتنی	مؤلفه	ردیف
*		0.776 ns	-0.284	2740	دسترسی به مراکز خرید	1
	*	0.007 *	-2.692	2129	وجود مسجد	2
*		0.451 ns	-0.753	2682	وجود کتابخانه	3
*		0.929 ns	-0.089	2791	دسترسی به امکانات آموزشی	4
*	*	0.002 *	-3.049	2172	دسترسی به امکانات تفریحی	5
	*	0.004*	-2.894	2089	دسترسی به وسائل نقلیه عمومی	6
*		0.613 ns	-0.506	2683	مراکز درمان و بهداشت	7
*		0.442 ns	-0.769	2615	امنیت	8
	*	0.003*	-2.934	2080	روشنایی	9
*		0.525 ns	-0.635	2647	جمع آوری سیلاب	10
*		0.709 ns	-0.373	2733	فضای سبز	11
*		0.663 ns	-0.435	2702	آسفالت	12
*		0.480 ns	-0.706	2633	عرض معابر	13
*		0.050 ns	-1.956	2306	آلودگی هوا	14
*		0.143 ns	-1.447	2439	سازگاری کاربری ها	15

*: معناداری در سطح 0.05 ns : عدم معناداری **: معناداری در سطح 0.01

منبع: یافته‌های تحقیق. 1392.

نتایج حاصل از آزمون رگرسیون لجستیک نشان می‌دهد که بین میزان درآمد و میزان رضایت از شرایط موجود محله رابطه معناداری وجود ندارد. به طوری که هر قدر میزان درآمد افزایش یابد، تمایل سرپرستان خانوارها برای رفتن به محلات سطح بالاتر و با شرایط و امکانات بهتر بیشتر می‌شود. هم چنین بین مدت اقامت و میزان رضایت از شرایط موجود در محله نیز تا سطح 99% رابطه معناداری وجود دارد. بین مساحت واحد مسکونی و میزان رضایت از شرایط موجود تا سطح 95% رابطه معناداری وجود دارد که گویای این واقعیت است که آن‌هایی که از مسکن بزرگ‌تر و با کیفیت بهتری برخوردار بوده‌اند، از شرایط موجود محله خود رضایت بیشتری دارند.

جدول شماره (۵): رابطه بین میزان درآمد، مدت اقامت و کیفیت مساکن با میزان رضایت

رد	نتیجه تأیید	سطح معناداری	درجه آزادی	انحراف معیار	مقدار ضریب	مؤلفه	ردیف
*		0.140ns	1	0.710	0.540	- میزان درآمد سرپرستان پاسخگو - میزان رضایت از شرایط موجود محله	1
	*	0.000 **	1	0.220	1.650	- مدت اقامت در محله - میزان رضایت از شرایط موجود محله	2
	*	0.031 *	1	0.511	1.020	- مساحت و کیفیت مسکن - میزان رضایت از شرایط موجود محله	3

*: معناداری در سطح 0.01 ns : عدم معناداری

منبع: یافته‌های تحقیق، 1392.

همان طور که قبلاً نیز گفته شد میانگین مساحت واحدهای مسکونی در محله اوزینه بیشتر از محله انجیراب می‌باشد که به نوعی بیان‌گر این واقعیت است که ساکنان اوزینه از لحاظ مالی در وضعیت نسبتاً مطلوب‌تری قرار دارند. نتایج به دست آمده از بررسی و ارزیابی روابط بین میزان درآمد، مدت اقامت و مساحت در سطح محلات با استفاده از آزمون t مستقل مورد آزمون قرار گرفت که نتایج آن در جدول شماره 6 نشان داده شده است. نتایج حاصل نشان می‌دهد که بین درآمد سرپرستان خانوارها و مدت اقامت آنان تا سطح 99% و بین کیفیت مساکن با میزان درآمد آنان تا سطح 95 درصد معناداری وجود دارد و علت آن را نیز می‌توان در میزان اراضی و املاک تحت تصرف ساکنان جستجو نمود. به عبارت دیگر کسانی که از گذشته نسبتاً دور ساکن روستاهای الحاقی بوده‌اند، به دلیل داشتن اراضی و املاک در مقایسه با مهاجرین که مدت کمی در این محلات اسکان دارند، رضایت بیشتری را از خود نشان می‌دهند.

جدول شماره (۶): بررسی میزان درآمد، مدت اقامت و کیفیت مساکن در بین محلات

رد	نتیجه تأیید	sig	t	f	مؤلفه	ردیف
	*	0.000 **	6.146	7.458	درآمد	1
	*	0.000 **	3.932	0.682	مدت اقامت	2
	*	0.035 *	2.129	0.021	مساحت و کیفیت مسکن	3

*: معناداری در سطح 0.01 **: معناداری در سطح

منبع: یافته‌های تحقیق، 1392.

به دلیل شرایط نامناسب اقتصادی ساکنان در روستاهای الحاقی، سرپرستان معمولاً تمایلی برای مقاوم‌سازی مسکن خود ندارند. استفاده از مصالح با دوام در ساخت مسکن ارتباط مستقیم با توان مالی افراد دارد؛ به گونه‌ای که افرادی که توان مالی بالاتری دارند در ساخت مساکن خود از مصالح با دوام تر استفاده می‌کنند. با استفاده از آزمون ناپارامتریک کای اسکوئر بیشترین دلایل سرپرستان از عدم مقاوم-

سازی واحدهای مسکونی چنین برآورد شده است که مؤلفه‌های عدم پرداخت وام، عدم توانایی باز پرداخت وام، بوروکراسی اداری و بهره بالای وام تا سطح 99% معناداری و هم چنین نداشتن ضامن معتبر با سطح 95% معناداری نشان داده است.

جدول شماره (7): رابطه دلایل عدم مقاوم سازی مساکن سرپرستان خانوارها در محلات

نتیجه		sig	df	chi-squer	مؤلفه	ردیف
رد	تأیید					
	*	0.001 **	5	40.880	عدم پرداخت وام	1
	*	0.000 **	5	130.920	عدم توانایی باز پرداخت	2
	*	0.000 **	5	39.920	بوروکراسی اداری	3
	*	0.002 *	5	19.440	نداشتن ضامن	4
	*	0.000 **	5	197.920	بهره‌ی بالای وام	5

*: معناداری در سطح 0.05 **: معناداری در سطح 0.01

منبع: یافته‌های تحقیق، 1392.

بررسی‌های حاصل از تحلیل همبستگی فای/کرامر V نشان می‌دهد که بین مؤلفه‌های ارزانی زمین و مسکن، دسترسی به خدمات و نزدیکی به خویشاوندان تا سطح 95% معناداری وجود دارد، خصوصاً در محله انجیراب که بیشترین مهاجران وارد شده از شهر زابل بوده که با هم خویشاوند هستند و این عامل یکی از عوامل اصلی جذب مهاجر به این محله بوده است (جدول 8).

جدول شماره (8): بررسی رابطه میزان رضایت مردم از شرایط موجود محله با دلایل مهاجرت آن‌ها

نتیجه		sig	phi	مؤلفه	ردیف
رد	تأیید				
*		0.229 ns	0.226	تحصیلات فرزندان	1
	*	0.027 *	0.317	نزدیکی به خویشاوندان	2
	*	0.012 *	0.362	ارزانی مسکن و زمین	3
*		0.353 ns	0.217	نزدیکی به محل کار	4
	*	0.034 *	0.310	دسترسی به خدمات	5

*: معناداری در سطح 0.05 ns: عدم معناداری

منبع: یافته‌های تحقیق، 1392.

نتایج حاصل از آزمون ناپارامتریک کای اسکوئر حاکی از آن است که بین میزان رضایت مردم و عملکرد سازمان‌ها برای ارائه خدمات عمومی رابطه معناداری وجود دارد. یعنی هر چه عملکرد مسئولان در ارائه خدمات عمومی بهتر باشد، در نتیجه میزان رضایت مردم نیز از آنان بیشتر خواهد شد. شایان ذکر است که میزان رضایت مردم از عملکرد شهرداری و شورای شهر با سطح اطمینان 95% معنادار است و میزان رضایت مردم از عملکرد اداره آب، برق، گاز، مخابرات و نیروی انتظامی سطح اطمینان 99 درصدی

را نشان می‌دهد (جدول ۹). به عبارت دیگر عملکرد مسئولان رابطه مستقیمی با بهبود و ارتقاء کیفی زیستی خانوارهای روستاهای الحاقی در ناحیه مورد مطالعه دارد.

جدول شماره (۹): بررسی رابطه میزان رضایت مردم از محل زندگی با ارائه خدمات عمومی دستگاه‌های متولی در سطح محلات

نتیجه		sig	df	chi-squer	مؤلفه	ردیف
رد	تأیید					
	*	0.045 *	4	53.333	شهرداری	1
	*	0.003 *	4	47.267	شورای شهر	2
	*	0.000 **	4	58.467	اداره آب	3
	*	0.000 **	4	96.933	اداره برق	4
	*	0.000 **	4	125.933	اداره گاز	5
	*	0.001 **	4	94.667	مخابرات	6
	*	0.003 **	4	25.667	نیروی انظامی	7

*: معناداری در سطح 0.05 **: معناداری در سطح 0.01

منبع: یافته‌های تحقیق، 1392.

(۵) نتیجه‌گیری

الگوی توزیع نامناسب خدمات در شهر گرگان، سبب جدایی گزینی گروههای انسانی از یکدیگر شده است؛ به طوری که بسیاری از مشکلات ناحیه مورد مطالعه را می‌توان در توزیع ناعادلانه خدمات شهری جستجو کرد. مشکلات و معضلات عدیده و بی‌شماری که ساکنان روستاهای انجیراب و اوزینه با آن‌ها روبرو هستند، واقعیتی انکارناپذیر است. با توجه به این که در سال‌های اخیر، جمعیت محلات مورد مطالعه رشد فزاینده‌ای داشته، سبب گردیده تا این محلات بیش از پیش با کمبود خدمات و امکانات مواجه شوند و متأسفانه توجه مسئولان نیز به قابلیت دسترسی ساکنین از خدمات، بسیار کم بوده است. طبق نتایج حاصل از رضایت حاشیه‌نشینان از تسهیلات شهری مشخص گردید که اکثریت آنان در محلات مورد مطالعه رضایت کمی از دسترسی به امکانات و خدمات شهری دارند که علت آن را نباید فقط در کوتاهی مسئولان و دستگاه‌های اجرایی جستجو کرد؛ زیرا عوامل مهم و بی‌شمار دیگری وجود دارند که در این امر دخیل‌اند. یکی از دلایلی که سبب می‌شود مسئولان شهری رسیدگی مناسبی به این محلات نداشته باشند، عدم پرداخت عوارض از سوی ساکنان این محلات است که دلیل آن را هم باید در مشکلات مالی و فقر و تهییدستی بعضی از آنان جستجو کرد. به همین دلیل مسئولان سعی می‌کنند فقط در امور مهم و ضروری و به عبارتی نیازهای روزمره و جاری مانند جمع‌آوری زباله آنان رسیدگی کنند. بنابراین با توجه به چالش‌ها و مشکلات ناحیه مورد مطالعه راهبردهایی به قرار زیر مطرح می‌گردد:

- کاهش تعارضات فرهنگی در روستاهای الحاقی ناحیه مورد مطالعه با توجه به تنوع قومی در گرگان از طریق افزایش آگاهی اجتماعی؛
- اعطای وام بدون بهره یا با بهره کم برای مقاوم سازی مساکن روستاهای (اوزینه و انجیراب)؛
- ارائه تسهیلات و خدمات شهری از طرف شهرداری از قبیل آسفالت کوچه ها، کanal کشی کوچه ها؛
- ایجاد صنایع تبدیلی و کارگاه های کوچک تولیدی در این محلات در جهت تقویت اشتغال زایی؛
- تجهیز وسایل حمل و نقل عمومی در روستاهای الحاقی؛
- کاهش جرم و جنایت، بزه کاری و اعتیاد با اجرای برنامه های امنیتی توسط دستگاه های ذی ربط؛
- ارتقاء کیفیت زندگی حاشیه نشینان با اجرای برنامه های حمایتی مسئولان در ناحیه مورد مطالعه؛
- کاهش نابرابری های فضایی با ارائه خدمات و تسهیلات عمومی در روستاهای الحاقی.

۶) منابع

- ایراندشت، کیومرث (1389)، سکونتگاه های غیر رسمی و اسطوره حاشیه نشینی، چاپ دوم، نشر: تهران.
- پاپلی یزدی، محمدحسین و رجبی سنادری، حسین (1390)، نظریه های شهر و پیرامون، چاپ ششم، نشر: سمت.
- پورمحمدی، محمدرضا و جام کسری، محمد (1389)، ارزیابی ناپایداری در توسعه فضایی متروپل تبریز، مجله مطالعات و پژوهش های شهری و منطقه ای، سال اول، شماره چهارم.
- تقوایی، مسعود و سرایی، محمدحسین (1385)، گسترش افقی شهر و ظرفیت های موجود زمین مورد مطالعه: شهر یزد، مجله پژوهش های جغرافیایی، شماره ۵۵. دانشگاه تهران.
- جهانی، رضا (1390)، نگاهی بر وضعیت سکونتگاه های غیر رسمی در استان گلستان، فصلنامه نماد گلستان، شماره 18.
- حاج یوسفی، علی اکبر (1381-1380)، حاشیه نشینی شهری و فرآیند تحول آن (قبل از انقلاب اسلامی)، مجله هفت شهر، سال سوم، شماره 67.
- دوسوتو، هرناندو (1385)، راز سرمایه، ترجمه فریدون تفضلی، نشر نی.
- رهنما، محمد رحیم و احمدیان، محمدعلی و محمدیان، محمد (1391)، مدیریت شهری و ساماندهی سکونتگاه های غیر رسمی نمونه موردي: کوی نه دره مشهد، مجله جغرافیا و توسعه ناحیه ای، شماره هجدهم.
- زنگی آبادی، علی و مبارکی، امیر (1391)، بررسی عوامل مؤثر به شکل گیری حاشیه نشینی شهر تبریز و پیامدهای آن در محلات فوق، مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، سال بیست و سه، پیاپی 45، شماره ۱.
- زیاری، کرامت... و نوذری، آذر دخت (1388)، ساماندهی و توانمندسازی اسکان غیر رسمی شهر اهواز (کوی منبع آب)، پژوهش های جغرافیای انسانی، شماره 68.
- سعیدی، عباس و حسینی حاصل، صدیقه (1386)، ادغام کلان شهری سکونتگاه های روستایی با نگاهی به کلان شهر تهران و پیرامون، نشریه علمی - پژوهشی انجمن جغرافیایی ایران، سال پنجم، شماره 12 و 13.
- شکویی، حسین (1389)، دیدگاه های نو در جغرافیای شهری، چاپ سیزدهم، نشر: سمت.

- صرافی، مظفر (1381)، به سوی نظریه ای برای ساماندهی اسکان غیر رسمی از حاشیه نشینی تا متن شهر نشینی، مجله هفت شهر، سال سوم، شماره 8.
- فیروزنا، قدیر و موسی کاظمی، سید مهدی و صادقی طاهری، اعظم (1390)، تحلیل تاثیر فاصله در میزان ادغام روستاهای الحاقی به شهر، پژوهش‌های روستاهای، سال دوم، شماره 4.
- گیلبرت، آلن و کالگر، ژوزف (1375)، شهرها، فقر و توسعه، ترجمه پرویز کریمی ناصری، شهرداری تهران.
- لطفی، حیدر و میرزا، مینو و عدالت خواه، فرداد و وزیرپور، شب بو (1389)، بحران حاشیه نشینی و سکونتگاه‌های غیر رسمی در مدیریت کلان شهرها و رهیافت‌های جهانی، فصلنامه علمی-پژوهشی جغرافیای انسانی، سال دوم، شماره 2.
- محسنی، رضاعلی (1389)، مسئله حاشیه‌نشینی و اسکان غیر رسمی با تأکید بر توانمندسازی آن، فصلنامه علمی-پژوهشی جغرافیای انسانی، سال دوم، شماره چهارم.
- مرکز آمار ایران (1390)، نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن.
- مهدوی، مسعود (1383)، جغرافیای روستایی ایران، چاپ پنجم، انتشارات دانشگاه پیام نور.
- میکانیکی، جواد و آرزومندان، راضیه (1390)، کوتاه نگرشی بر مهاجرت‌های روستا- شهری، حاشیه نشینی و امنیت اجتماعی، فصلنامه دانش انتظامی خراسان جنوبی، سال اول، پیش شماره 2.
- هادیزاده بزار، مریم (1382)، حاشیه نشینی و راهکارهای ساماندهی آن در جهان، انتشارات شهرداری مشهد.
- هیلهورست، ژوزف (1370)، برنامه ریزی منطقه ای، ترجمه ای غلامرضا شیرازیان و دیگران، تهران: سازمان برنامه و بودجه.
- Alsaayyad, Nezar., (2004), **Urban Informality As A "New" Way Of Life**, In: Roy, Ananya & Nezar Alsaayyad (Eds).
- Banerjee, Guhas., (1990), **Site And Services Project In Greater Bom Boy : Viable Solutions To The Housing Problems Of The Poor**, International Semminaron Asian Urban Environment, Banaras Hindu University.
- Caves, roger, W. (2005), **encyclopedia of the sity**, routledge puble., London- new York.
- Cowan, R., (2005), **The Dictionary Of Urbanism**, Streetwise Press.
- De Soto, Hernando., (1998), The Other Path, **The Invisible Revolution In The Third World**, Harper And Rom, New York.
- Gilbert, A., And Guglery, (1994), **Cities, Poverty, And Development: Urbanization In The Third World**, Newyork: Oxford University Press.
- Harvey, David., (1996), **On Planning The Ideology Of Planning**, Reding In Planning Theory.
- Hess,G.R., (2004), **Just What Is Sprawl, Anyway?**, www4.ncsu. Edu/grhess.
- Mohammadi, Yasser, Et Al., (2008), **Review The Challenges Marginalized In The City Kuhdasht Lorestan Province**, Human Geography Research No. 66 .Pp 98-85.
- Ooi, G.L, And Phua,K.H., (2007), **Urbanization And Slum Formation**, Journal Of Urban Health, Volume 84, Issue 1.
- Turner, J. F.C.D., (1963), **Welling Resources In South America**, Architectural Design, 33(8).